

at det er beres; og navnlig Hovedstadens Beboeres personlige Onsker, de ville sætte igjennem paa Sjyllands Befolning (Flere Stemmer: Na! Na!). Så, de Herrer maa gjerne sige Na!, men det er nu min Betragtning af Sagen; og jeg troer mig berettiget til at have min Mening, ligesaa vel som de Herrer have beres. Det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), har jeg hørt en saadan Opposition reist imod, at det ingen Udsigt har til at gaae igjennem. Der som det gik igjennem, kunde jeg stemme for Loven; thi der var da Haab om, at man, naar Terrainet var nøjagtigt undersøgt, kunde komme til, at en Bane i den Retning, som jeg i Forbindelse med Flere ønske i den sydlige Deel af Nørrejylland, kunde blive vedtagen. Det synes imidlertid nu ikke efter de skete Udtalelser, at der er nogen Sandsynlighed for, at dette Forslag vil gaae igjennem; thi de Fleste have jo udtalt sig for Loven, saaledes som den er kommen fra det andet Thing, og bliver den saaledes vedtagen, maa jeg som sagt stemme imod den. Der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Mariager, hvad der efter min For mening er fuldkommen rigtigt, at man aldrig i denne Sag har nævnt England, men bestandigt Hamborg. Jeg har lagt Mærke til under denne Sags tidligere Behandlinger, at man har brugt Ordet Hamborg ligesom for at betegne, at Syberne hellere skulde ønske Hamborg til Hovedstad end Kjøbenhavn; det er fra de Herrer's Side, der have fremsat en saadan Betragtning, en uretfærdig Bestyrlighed imod den jydsk Befolkning; havde de derimod nævnt England, havde de truffet, hvad der efter min Forestilling i Henseende til Handelen var i Sjyllands Interesse; men det have de vogtet sig for; da det ikke klang saa godt som at nævne Hamborg. Som sagt, dersom det af den ærede Rigsdagsmand for Mariager stillede Forslag bliver vedtaget, kunde jeg stemme for Banen; det vil sige: saa haaber jeg, at Lovforslaget ved at gaae det hderligere Skridt og komme i Fællesudvalg kunde tilføies saadanne Bestemmelser, at jeg muligt ogsaa endelig kunde stemme for det. Jeg nægter ikke, at det er mig meget imod, at jeg skal stemme mod Loven, men jeg gjør det med den fulde Bevidsthed, at

jeg overfor Befolkningens Interesse vil gjøre dem en større Tjeneste ved at sige: Nei end Ja til en Bane som den her foreliggende. Den høitagtede Indenrigsminister har meget træffende sagt, at vi skulde tage Hensyn til alle Parters Interesse. Jeg vilde ønske, at alle Parters Interesser vare blevne repræsenterede og varetagne. Men naar Ministeren bruger saadanne Udtalelser, maa jeg tilstaae, at det er mig ubegribeligt, hvorledes han kan faae det til at gaae op med alle Parters Interesse at bygge en saadan Østbane, der saa at sige med den ene Side staaer og falder i Vandet, da dog Østkysten og dens Kjøbstæder af Naturen ere saa begunstigede, som vel er muligt, medens Naturen har fjernet alle Fordele fra Vestkysten. Hvorledes den ærede Minister kan faae det til at samstemme med Uretfærdighed mod Befolkningen i det Andre af Sjylland og paa Vestkysten — hvor, som sagt, de naturlige Fordele mangle, imod hvilket jo ingen menneskelig Magt har kunnet stride — at lægge Banen, hvorefter dog Hovedfor maalet maa være at erstatte Sjylland de Fordele, som Naturen har nægtet det, paa Østkysten og sige, at det er i det Heles Interesse, er for mig saa ubegribeligt, som vel kan tænkes muligt. Det er saa meget mere uretfærdigt, som de paagjældende Beboere ikke alene ikke komme til at nyde Godt af et Foretagende af saa stor finantfiel Natur, men det endog forlanges, at de ovenikjøbet skulde betale deres fulde Andeel af Beløbet til Anlaget, naar undtages Expropriationsomkostninger. Det er den højeste Grad af Uretfærdighed, der derved gjøres mod nogle af vore Medborgere, og det er for mig Hovedgrunden til, at jeg med volig Samvittighed kan sige: Nei til denne Bane. — Der er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen), at man ikke skulde kaste dette vigtige Spørgsmaal ud som en Brandsaffel eller som et Valgprogram, troer jeg, han kaldte det, fordi at ethvert enkelt Steds Interesse saa vilde gjøre sig gjældende. Jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem kunde sige det om et saadant Spørgsmaal, der saa at sige er et Livsspørgsmaal. Hvor ofte har man ikke sagt her, naar andre vigtige Spørgsmaal have været paa Bane, at man skulde høre Folket, conferere med det og saa